

ANTIFA 65

Λίγα λόγια για μάς...

Το έντυπο αυτό είναι μια μηνιαία αντιφασιστική έκδοση που εκδίδεται συλλογικά από την Αντιφασιστική Συνεννόηση 65 (ΑΣ65) και είναι μια προσπάθεια να αποτυπώσουμε σε μερικές σελίδες τις απόψεις μας. Προσπαθούμε να διαβάζουμε πίσω από τις γραμμές των ειδήσεων και την κρατική προπαγάνδα που στόχο έχουν την αποβλάκωση, την απάθεια, τον φόβο και εν τέλει την πειθάρχηση. Οι απόψεις δεν επικαλούνται κάποια δήθεν αντικειμενικότητα ούτε και ο τρόπος που διαβάζουμε τις ειδήσεις είναι αμερόληπτος και αποστασιοποιημένος, αλλά στρέφονται ενάντια στο κράτος, τα αφεντικά και κάθε είδους φασισμό από μια αυτόνομη εργατική αντιφασιστική σκοπιά.

Περισσότερες εκδόσεις μας μπορείτε να βρείτε στο site της Αντιφασιστικής Συνεννόησης 65 (<https://as65patra.wordpress.com>) και στο πάντα φιλόξενο site του αυτοδιαχειριζόμενου χώρου ΑΝΑΤΟΠΙΑ (<https://anatopia.wordpress.com/>) στην κατηγορία ΑΣ65.

ΤΕΥΧΟΣ # 8

03/12/2020

Αντιφασιστική
Συνεννόηση 65

as65patra.wordpress.com
as65.patra@gmail.com

ΚΑΛΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΓΑΛΛΙΑ

Σε καιρούς συνεχόμενων λοκντάουν με πρόσχημα την προστασία της δημόσιας υγείας, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι στη γαλλία διαδήλωσαν ενάντια στην αστυνομική βία. Αφορμή αυτή τη φορά ήταν ο ξυλοδαρμός από μπάτσους ενός μαύρου μουσικού παραγωγού, αλλά και το νομοσχέδιο περί "καθολικής ασφάλειας" που απαγορεύει τη δημοσίευση φωτογραφιών αστυνομικών ενώρα υπηρεσίας (ώστε να μπορούν να ξυλοκοπούν και να βασανίζουν χωρίς στοιχεία που θα τους εκθέσουν). Η τρομοκρατία των θανατόμετρων και των κρουσματόμετρων καθώς και οι απαγορεύσεις συναθροίσεων δεν εμπόδισαν τους διαδηλωτές να βγουν μαζικά στους δρόμους και να εναντιώθουν στην πανδημία αστυνομικής βίας που έχει σαφείς και χρόνιες επιπτώσεις στη ζωή, την υγεία και την αξιοπρέπεια χιλιάδων ανθρώπων. Και είμαστε σίγουροι ότι και στη γαλλία (όπως και παντού) τα κρατικά μαντρόσκυλα θα έχουν ξεσαλώσει παραπάνω καθώς τα λοκντάουν και τα απαγορευτικά μέτρα τους δίνουν ακόμα περισσότερες ελευθερίες να κάνουν αυτό που είναι ο ρόλος τους και πάντα έκαναν, δηλαδή να τσακίζουν τους από τα κάτω αυτού του κόσμου και να εξασφαλίζουν δια της βίας την εκμεταλλευτική και ρατσιστική οργάνωση της κοινωνίας. Στους καιρούς των κρατικών απαγορεύσεων και των υγιεινιστικών πραξικοπημάτων, τέτοιες ειδήσεις μάς δίνουν κουράγιο καθώς δείχνουν ότι υπάρχουν πολλοί καταπιεσμένοι που βάζουν τον αγώνα ενάντια στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό παραπάνω από τα "μένουμε σπίτι", τις κοινωνικές αποστασιοποιήσεις και τα "δε συνωστιζόμαστε". Αψηφώντας τις προπαγάνδες των δημαρχών και δείχνοντας τι πραγματικά σημαίνει ατομική και κοινωνική ευθύνη.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΤΙΑ ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΥΓΔΑΛΕΖΑΣ

ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΠΟΥ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΙ ΣΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Την Πέμπτη 22/10, στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας, κρατούμενη από το Κονγκό, που εδώ και πάρα πολύ καιρό παρακαλούσε να τη δει ο γιατρός και να την παραπέμψει σε νοσοκομείο, κατάπιε σαμπουάν και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Γεννηματάς. Το Σάββατο το πρωί επέστρεψε στην Αμυγδαλέζα για να πάρει τα πράγματά της. Είχε αφεθεί ελεύθερη. Το μεσημέρι του Σάββατου 24/10, κρατούμενη από Λευκορωσία, ήπιε μια καρτέλα χάπια για την καρδιά και χλωρίνη. Επί δυο τουλάχιστον ώρες περίμεναν το ασθενοφόρο, με την κοπέλα με χαμένες τις αισθήσεις. Άμεσως μετά το συμβάν κρατούμενες αποφασίζουν απεργία πείνας για συμπαράσταση προς την ίδια, αλλά και για να απαιτήσουν να ενημερωθούν από τη Διοίκηση γιατί είναι τόσο πολύ καιρό φυλακισμένες και πότε πρόκειται να ελευθερωθούν. Η απεργία ξεκίνησε την Κυριακή το πρωί 25/10. Οι επτά από τις απεργούς κρατούνται περισσότερο από 5 μήνες, και έρχονται από την Πέτρου Ράλλη, ενώ άλλες 2 βρίσκονται στην Αμυγδαλέζα ενάμιση μήνα. Στις 6 Νοέμβρη οι απεργοί πείνας μεταφέρθηκαν εκδικητικά σε άλλη εγκατάσταση του camp με χειρότερες συνθήκες υγιεινής και διαβίωσης. Σπάνια ακούμε στις ειδήσεις για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, και την Αμυγδαλέζα, αλλά δεν πρέπει να ξεχνιόμαστε. Είναι ακόμα εδώ και ακόμα εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό. Να κρατάνε φυλακισμένους τους μετανάστες και τις μετανάστριες, δηλαδή να κρατάνε φυλακισμένους ανθρώπους που δεν έχουν διαπράξει κανένα έγκλημα. Άνθρωποι που είτε περνάνε από εδώ προσπαθώντας να ταξιδέψουν σε μια χώρα της ευρώπης είτε ζουν εδώ και προσπαθούν να φροντίσουν την επιβίωση την δική τους και των οικογενειών τους. Που έφυγαν από την χώρα τους και ρίσκαραν την ζωή τους για να βρουν καλύτερο μέλλον.

Οι συνθήκες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης γνωστές. Χάλια φαγητό, έλλειψη υποδομών, βρομιά. Και οι συμπεριφορές των μπάτσων και των φυλάκων, να υποβαθμίζουν ακόμα περισσότερο τους κρατούμενους και τις κρατούμενες.

Πέρα από τις άθλιες και απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης και την απούσα ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τη βία και τον εξευτελισμό που τρώνε από τους μπάτσους, οι μετανάστριες και οι μετανάστες κρατούμενες-οι δέχονται και έναν πόλεμο νεύρων. Κρατούνται έγκλειστοι, για αόριστο χρονικό διάστημα, χωρίς την παραμικρή ενημέρωση για το λόγο και την κατάσταση της κράτησης τους. Και εν τέλει δε ζητάνε τη βελτίωση των συνθηκών, ζητάνε να αφεθούν ελεύθερες, αφού είναι απαράδεκτο να είναι έγκλειστες για αόριστο χρονικό διάστημα και να μην τις ενημερώνουν ούτε τον λόγο, αλλά ούτε και πότε θα φύγουν! Απαράδεκτο βέβαια είναι και μόνο να υπάρχουν στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Σε μια εποχή που το κράτος γίνεται ολοένα πιο αυταρχικό, και κάνει κουμάντο με το έτσι θέλω πάνω στις ζωές μας, είναι σημαντικό να στεκόμαστε αλληλέγγυοι και να αναδεικνύουμε τους αγώνες των από κάτω αυτού του κόσμου. Αυτών που όσο το κράτος προσπαθεί να κάνει αόρατους, αντιστέκονται με αγώνες με σκοπούς να ακουστούν, να φανούν και να διεκδικήσουν ότι τους αναλογεί, την ελευθερία τους.

Η ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΗΣ COVID

Την περίοδο που τα εναλλασσόμενα και χωρίς τέλος λοκντάουν συνεχίζονται, δεν είναι λίγοι εκείνοι οι καλοθελητές που ξαφνικά δείχνουν "ενδιαφέρον για τον αριθμό των θυμάτων της ενδοοικογενειακής βίας". Φαίνεται πως αφού προσπάθησαν να μας πείσουν τον προηγούμενο καιρό να μείνουμε σπίτια μας

για να είμαστε ασφαλείς, "θυμήθηκαν" ότι υπάρχουν και γυναίκες που τα σπίτια τους δεν είναι τα καταφύγια που όλοι νομίζουν. Βέβαια με τον τρόπο που παρουσιάζεται η αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας ως μία ακόμα συνέπεια της covid-19, αφίνονται για ακόμα μία φορά στο απυρόβλητο οι πραγματικοί υπαίτιοι που δεν είναι άλλοι από τους άνδρες που χτυπούν τις συζύγους, τις κόρες, τις αδερφές και τις συντρόφους τους.

Εμείς από την άλλη λέμε πως ένα από τα λίγα πράγματα που δεν άλλαξαν στην ουσία τους στην προ και στη μετά covid-19 εποχή, αλλά έγιναν ακόμα πιο εμφανή κατά τη διάρκεια της καραντίνας, είναι η ενδοοικογενειακή βία. Και εννοούμε τους θύτες αφού ακόμα και αν κάποιος άνδρας, πριν τη συνθήκη εγκλεισμού, δε χτυπούσε τη γυναίκα του σίγουρα την υποτιμούσε με άλλους τρόπους όπως η λεκτική βία.

Μάλιστα κάποιες που είχαν καταφέρει να ξεφύγουν από αυτή την κατάσταση, όπως για παράδειγμα φοιτήτριες ή γυναίκες που δούλευαν και ζούσαν μόνες τους, αναγκάστηκαν να γυρίσουν στο πατρικό τους, δηλαδή σε ένα περιβάλλον βίας, λόγω των μέτρων που επιβλήθηκαν. Επίσης αυτό που χειροτέρευσε για τα θύματα της ενδοοικογενειακής βίας είναι ότι με τη συνθήκη του εγκλεισμού, που έχει επιβληθεί σε όλους μας, θα πρέπει να είναι συνέχεια με τους κακοποιητές τους. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, τα θύματα να μην έχουν κανένα τρόπο διαφυγής, καθώς δεν τους δίνεται ούτε η δυνατότητα να βρεθούν με ανθρώπους στους οποίους έχουν την εμπιστοσύνη να μιλήσουν για την καθημερινότητα που βιώνουν και αυτοί με την σειρά τους να τις βοηθήσουν να ξεφύγουν από αυτή την κατάσταση. Ο εγκλεισμός που επιβλήθηκε από το κράτος τάχα για την προστασία της υγείας μας, έφερε μια αφόρητη καθημερινότητα για τις γυναίκες που είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας, καθώς είναι κλεισμένες σ' ένα διαμέρισμα και χωρίς τρόπο διαφυγής.

Εν τέλει, το «μένουμε σπίτι, μένουμε ασφαλείς» δεν ισχύει για όλους μας

(για κανέναν μας εδώ που τα λέμε).

ΟΙ ΛΙΜΕΝΟΜΠΑΤΣΟΙ ΣΤΗ ΛΕΣΒΟ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΟΥΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Την Τρίτη 10 Νοέμβρη, μια ομάδα 30 μεταναστών έφτασε σε ακτή κοντά στη Μυτιλήνη από την Τουρκία. Μόλις έφτασαν επικοινώνησαν με την Υπατη Αρμοστεία, η οποία με τη σειρά της ειδοποίησε το λιμενικό για να τους περισυλλέξει και να τους μεταφέρει, και με μικρό στο camp του Καρά Τεπέ ώστε να είναι έτοιμοι να τους υποδεχτούν. Στο σημείο που περίμεναν οι μετανάστες έφτασε μια ομάδα 10 ατόμων ντυμένοι στα μαύρα με ένα τζιπ. Εκεί είπαν ψέματα στους μετανάστες ότι είναι εκεί για να τους μεταφέρουν στο camp. Τους μετέφεραν χιλιόμετρα μακριά, τους ξυλοκόπισαν και τους έκλεψαν ό,τι είχαν πάνω τους, εκτός από 2 κινητά που οι ίδιοι οι μετανάστες κατάφεραν να κρύψουν. Οι άντρες ανάγκασαν τους μετανάστες να μπουν σε μια σωστική λέμβο, τύπου liferaft, την τράβηξαν μέχρι τα ανοικτά της θάλασσας με σκάφος του λιμενικού και τους άφησαν εκεί. Οι μετανάστες κατάφεραν τελικά να επικοινωνήσουν με τα κρυμμένα κινητά με την ακτοφυλακή της Τουρκίας, και όταν έφτασαν στα τουρκικά παράλια τους περισυνέλλεξαν από εκεί.

Δε χωράει καμιά δικαιολογία και κουβέντα. Είτε λιμενόμπατσοι είτε πρόθυμοι φίλοι τους, πήραν εντολή να πάνε στο σημείο που βρίσκονταν οι μετανάστες και να κάνουν ακριβώς αυτό που έκαναν (εκτός αν θέλουν να μας πουν ξανά ότι υπάρχουν κάποιοι "μυστήριοι τύποι" που μπορούν και δρουν κάτω από τη μύτη των αρχών σε μια περιοχή σαν τα σύνορα που επιχειρεί κάθε σώμα ασφάλειας που υπάρχει). Μην ξεχνάμε ότι δεν είναι η πρώτη φορά που μπάτσοι αποπειρούνται να σκοτώσουν μετανάστες. Πέρα από βίντεο που αποδεικνύουν ότι λιμενόμπατσοι έχουν στοχεύσει με όπλο σε φουσκωτό με μετανάστες (ώστε να βουλιάζει), υπάρχουν μαρτυρίες μεταναστών στο έβρο, για μαυροντυμένους άντρες με γκλομπ και ασυρμάτους οι οποίοι συνεργάζονταν με την αστυνομία και πραγματοποιούσαν και εκεί επαναπρωθήσεις.

Αφίσα που έχει κολληθεί στην Πάτρα από την Αντιφασιστική Συνεννόση 65

ΣΤΙΣ 23/10 ΑΝΟΙΧΤΑ ΤΗΣ ΚΩ

ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΑΤΥΧΗΜΑ!

Δεν ήταν ατύχημα, αυτό είναι το μόνο σίγουρο. Δεν ήταν ατύχημα όπως προσπαθούν να μας πείσουν. Το λιμενικό έπρεπε να δάσει κάποιες εξηγήσεις για τη βάρκα των μεταναστών. Ήπρεπε να καλύψει μια επίθεση που έκανε εναντίον τους με σκέψη, όπως άλλωστε συνηθίζεται. Ήπρεπε να βγει και να τελ ο το γνωστό παραρθή πους δεν τους είδε, αν και έχει όλα τα σύγχρονα συστήματα παρακολούθησης, αν και γνωρίζεις καλά τι συμβαίνει στο βαλανιδικό νεκροταφείο που ονομάζεται αιγαίο πελαγός. Και τη μήτια προφανώς βοήθησαν να συνεχίστει ο μόδος, να μένεις η εντόνωση του αντιχρήστου και οι λιμενόμπατσοι να φαντούν για αλλή πια φορά ότι καλούσαν μεταναστών και δει για αυτό που είναι, βασινιστές και δολοφόνοι.

Οι λιμενόμπατσοι ακριτικός μηχανισμός έχουν -άναντα σε όλους- ενα βασικό ρόλο, κι αυτός δεν είναι άλλος πάρα να απολαύσουν τις οδηγίες και τις εντολές του ελληνικού κράτους (ανεξαρτήτως κυρήνης) να επιτίθενται στη βάρκα των μεταναστών και να απειδούν τους προσφύγες και τους μετανάστες που προσπαθούν να πέρσουν από τη μία ακρη του αιγαίου στην άλλη. Με διαφορούς τρόπους. Όπως να ρυμουλκούν τη βάρκα πάσι στην τουρκική πλεύρα οσο πικινένων κι αν είναι αυτό για τους μετανάστες (π.χ. φοριασμονής). Η τρυπάνη τη βάρκα ή να κάνουν κάκκους γύρω της σηκώνοντας τεράστια κώματα με αποτέλεσμα αυτή να ντελαπεῖ. Ή να τη βουλιάζουν εμβολιζόντας την. Αυτό έγινε και τα ξημερώματα της 23/10. Ήταν δολοφονήθηκε ο σύρονος σφρος και το τρίχρονο σύγρο. Βάσει ενός μονιμού κρατικού σχεδίου.

ΕΓΙΝΕ ΜΙΑ ΑΚΩΜΑ
ΚΡΑΤΙΚΗ
ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ!
ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΙΜΕΝΟΜΠΑΤΣΩΝ!

Όσο για τους δημοσιογράφους, δεν ακούστηκε πουθενά κουβέντα, εκτός από τα ψιλά γράμματα κάποιων ιστοσελίδων. Βέβαια... Το μόνο που έχουν να επισημάνουν στα νησιά και ιδιαίτερα στην Λέσβο είναι το ότι οι μετανάστες δημιουργούν πρόβλημα στο νησί, επειδή απλά υπάρχουν. Ας μην ξεχνάμε ότι οι περισσότεροι βρίσκονται εκεί χωρίς τη θέλησή τους, αφού το ελληνικό κράτος τους κρατάει εκεί, φυλακισμένους μήνες ή και χρόνια, στα camp.

Δεν πρέπει να αφήνουμε αυτές τις ειδήσεις να περνάνε στα ψιλά γράμματα. Δεν πρέπει να τις αντιμετωπίζουμε σα μεμονωμένα γεγονότα. Το κράτος έχει σχέδιο εξόντωσης των μεταναστών και τέτοια περιστατικά δεν είναι τίποτα πέρα από αποδείξεις της δολοφονικής του πολιτικής που εδώ και χρόνια σταθερά ακολουθεί. Το λιμενικό στα νησιά σκοτώνει μετανάστες!